Lietas Nr. 11380040513
Lietas arhīva Nr. K36-0029-14

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Talsos, 2014.gada 23.aprīlī

# Talsu rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis Ainars Feldmanis,

ar sekretāri Sanitu Zaļo,

piedaloties prokurorei Mārai Jansonei

zvērinātiem advokātiem Jurim Akmeņkalējam, Ievai Ratniecei

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

**/pers. B/,** personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

**/pers. B/ tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu** šādos apstākļos:

2013.gada 27.jūlijā ap plkst. 24.00 /pers. B/, būdams agrāk sodīts par tīšu noziedzīgu nodarījumu, nedzēstas sodāmības laikā, Talsu novada Vandzenes pagasta /Nosaukums A/, būdams alkohola ietekmē, personiska konflikta laikā, dusmu vadīts tīši vienu reizi iesita /pers. C/ ar dūri pa degunu, ar savu rīcību nodarot /pers. C/ fiziskas sāpes un miesas bojājumus: deguna kaula lūzumu, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no septiņām dienām līdz 21 dienai.

Ar minētajām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietušais/pers. D/ tiesā pieteica kompensāciju par mantisko zaudējumu EUR 180,67 apmērā, kompensāciju par morālo aizskārumu EUR 1000 apmērā un kompensāciju par fizisko aizskārumu EUR 400 apmērā. Cietušā pārstāve zvērināta advokāte Ieva Ratniece tiesā uzturēja kompensāciju par mantisko zaudējumu EUR 255,66 apmērā, kompensāciju par morālo aizskārumu EUR 1000 apmērā un kompensāciju par fizisko aizskārumu EUR 400 apmērā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais/pers. E/ tiesā savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā neatzina un liecināja, ka 2013.gada 27.jūlijā viņš Vandzenes pagasta /Nosaukums A/ pie /pers. C/ svinējis savu dzimšanas dienu. Viņš nosaucis /pers. C/ par "bubeli", /pers. C/ par to sadusmojies un iesitis viņam ar kulaku pa pakausi. Tad viņš atgrūdis /pers. C/ pret skapīti, iegrūdis gultā un iesitis /pers. C/ pa seju. Pēc tam viņš gājis prom no minētās mājas. Pretī braucis /pers. F/, viņš iekāpis pie viņa mašīnā un /pers. F/ aizvedis viņu atpakaļ uz/Nosaukums/. Tur no mājas bija iznācis /pers. G/ ar metāla stieni rokā. Viņš atņēmis stieni, bet pirms tam /pers. G/ paspējis viņam vienu reizi iesist pa lūpu. Tad /pers. F/ viņu (/pers. B/) turējis, žņaudzis, /pers. G/ centies viņam iesist, bet trāpījis /pers. F/.

Izlemjot par apsūdzēta vainu tiesa tiesas izmeklēšanā pārbaudīja šādus pierādījumus.

Cietušais/pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada 27.jūlijā Vandzenes pagasta /Nosaukums A/ kopā ar /pers. B/ un savu draudzeni /pers. H/, un /pers. I/ svinējuši dzimšanas dienu /pers. B/, svinējuši pie viņa (/pers. C/), visi kopā lietojuši alkoholu, pats bijis vairāk iedzēris un aizgājis gulēt, ap plkst. 24.00 pamodies no trokšņa, kliegusi viņa draudzene /pers. H/, lai izbeidz, vai kaut ko tamlīdzīgu, gājis uz otru istabu skatīties, kas tur notiek un redzējis, ka /pers. B/ uzmācies viņa draudzenei, piegājis /pers. B/ klāt un iesitis pļauku pa pakausi un teicis, ko viņš dara. /pers. B/ pagrūdis viņu, nokritis ar muguru uz galda, tad /pers. B/ ar dūri divas līdz trīs

reizes iesitis viņam pa seju, pēc tam /pers. B/ aizmucis. Pēc medicīniskās palīdzības 2013.gada 1.augustā griezies Talsu slimnīcā, jo bijusi slikta pašsajūta, /pers. B/ viņam izsitis arī zobu, ārstējies pie stomatologa Talsos un Ventspilī.

Lieciniece/pers. J/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada 27.jūlijā kopā ar savu draugu /pers. C/, /pers. B/ un /pers. I/ svinējuši /pers. B/ dzimšanas dienu Vandzenes pagasta /Nosaukums A/, visi lietojuši alkoholu. Ap plkst. 24.00 aizgājuši gulēt, kad gājusi uz tualeti, viņai uzmācies /pers. B/, sākusi kliegt un atnācis viņas draugs /pers. C/ un iesitis /pers. B/ ar plaukstu pa pakausi, Tad /pers. B/ /pers. C/ nogrūdis uz galdu un piekāvis, redzējusi, ka /pers. B/ /pers. C/ iesit vienu reizi ar dūri pa seju, pēc tam /pers. B/ aizmucis, vēl viņš draudējis ar visiem izrēķināties.

Lieciniece/pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada 27.jūlija vakarā bijusi pie sava pusbrāļa /pers. C/ un viņa draudzenes/pers c/ Talsu novada Vandzenes pagasta /Nosaukums A/ un svinējuši paziņas /pers. B/ dzimšanas dienu, visi, izņemot viņu, lietojuši alkoholu, cik atceras, pati iegājusi gulēt pirmā, pārējie palikuši sēžot istabā, tad naktī, varējis būt ap plkst. 24.00 pamodusies, jo /pers. H/ kliegusi, gājusi skatīties, kas tur notiek, aizgājusi uz to istabu, kur pirms tam visi sēdējuši un redzējusi, ka /pers. B/ iesit /pers. C/ pa seju ar dūri ne mazāk kā divas reizes, vienu reizi trāpot pa aci, otru reizi kaut kur deguna rajonā, tajā brīdī, ka /pers. B/ sitis /pers. C/, /pers. C/ bijis nogrūsts uz galda, pēc tam, kad /pers. B/ iesitis/pers. C/, izgājusi no istabas un aizgājusi gulēt, tūlīt pēc tam aizgājis arī /pers. B/, tajā vakarā neko par notikušo nerunājuši, bet nākamajā dienā /pers. H/ stāstījusi, ka /pers. B/viņai uzmācies, vēl /pers. H/ teikusi, ka /pers. B/ viņai zvanījis un teicis, ka aizbraukšot un viņu sasitīšot.

Lieciniece/pers. M/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada 27.jūlija vakarā kopā ar savu draugu /pers. B/ bijuši pie /pers. C/ un /pers. H/, vēl tur bijusi /pers. I/ un /pers. N/, svinējuši /pers. B/ dzimšanas dienu, /pers. B/ un /pers. C/ lietojuši alkoholu. Vakara gaitā, cikos tas bijis, bet bijis jau tumšs, aizgājusi uz tualeti, pārējie visi sēdējuši istabā, nebijusi prom ilgi, bet, kad atgriezusies, tad redzējusi, ka gultā sēž /pers. C/, /pers. B/ stāvējis turpat blakus, /pers. H/ teikusi, ka viņi sakāvušies, bet par ko nav teikusi, sapratusi, ka jābrauc mājās, /pers. H/ nolikusi gulēt /pers. C/, jo viņš bijis piedzēries, arī /pers. N/ palicis kaut ko runāt ar /pers. C/, viņa ar /pers. B/ izgājuši ārā gaidīt Kasparu, tad /pers. N/ zvanījis /pers. F/, lai viņš atbrauc viņam pakaļ un aizved mājās, kad /pers. N/ iznācis ārā, sākuši iet uz māju pusi, pretī /pers. F/, kad /pers. F/ piebraucis, tad aizbraucis atpakaļ pie /pers. C/, cik sapratusi, pa to laiku /pers. C/ piezvanījis viņam un izstāstījis, ka/pers. B/ viņam ir sitis, iebraukuši sētā, no mājas tad iznācis arī /pers. C/, /pers. B/ izkāpis no mašīnas un viņi sākuši kauties, teikusi Kasparam, lai viņus izšķir, tad, ka /pers. C/ ar pers. B/ sākuši kauties,/pers. C/ nācis virsū /pers. B/ cik reizes un pa kurieni katrs iesituši, pateikt nevar, tad, kad /pers. C/ ar /pers. B/ kāvušies, klāt piegājis arī /pers. F/ un norāvis/pers. B/ zemē, tad klāt piegājis /pers. C/ un /pers. B/ ar kāju viņam iespēris trīs reizes, kur trāpījis, pateikt nevar. /pers. O/ viņus izšķīris, viņa ar /pers. B/ braukuši mājās, pa ceļam vēlreiz piebraukuši /pers. F/ ar /pers. C/, viņa aizgājusi projām, lai nebūtu jāredz kautiņš. Kādas ir attiecības /pers. B/ ar/pers. H/ nezina, varētu teikt, ka viņi ir labi pazīstami, par to, ka/pers. B/ būtu uzmācies/pers. H/, neko nezina, /pers. B/ teicis, ka /pers. H/viņu aicinājusi ciemos, kamēr/pers. C/ nav mājās.

Liecinieks/pers. P/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada 27.jūlija vakarā bijis pie savām paziņām /pers. H/ un /pers. C/ ciemos, kur turpinājuši svinēt /pers. B/ dzimšanas dienu, tur bijusi arī /pers. I/, lietojuši alkoholu, bijis diezgan piedzēries, tāpēc neko daudz par to vakaru pastāstīt nevarot, vēl kompānijā bijusi /pers. R/. Vienā brīdī /pers. C/ un /pers. B/ sācies kaut kāds konflikts, bet par ko, nevar pateikt, arī kur tas tieši bijis, pateikt nevar, jo bijis piedzēries. Neko nezina arī par to, ka /pers. B/ būtu uzmācies/pers. H/, neesot par to neko dzirdējis, vai to redzējis, tāpat neatceras, ka /pers. B/ būtu sitis /pers. C/, pie „sajēgas" nācis tikai no rīta, kad jau bijis mājās, no rīta saticis /pers. C/ un tad viņš teicis, ka „saplūcies" ar /pers. B/, bet par ko, nav teicis un viņš arī nav jautājis. Tad arī redzējis, ka /pers. S/ ir zila acs, par to, ka /pers. C/ izsists zobs, /pers. C/ nav neko teicis, arī kautiņa iemeslu /pers. C/ nav teicis, /pers. B/ pēc tās nakts vairāk neesot saticis, esot sazvanījies, bet par tās nakts notikumiem neko neesot runājuši.

Liecinieks/pers. T/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada 28.jūlija naktī ap plkst. 02.30 līdz plkst. 03.30 braucis uz Talsu novada Vandzenes pagasta /Nosaukums D/, kur dzīvo viņa brālis /pers. C/. Braucis uz turieni, jo viņam piezvanījis /pers. C/ un teicis, ka /pers. B/ viņu sasitis, neko tuvāk neesot paskaidrojis. Pa ceļam saticis /pers. N/, /pers. B/ un /pers. R/, viņi bijuši māju ceļgalā, apstājies, viņi iekāpuši mašīnā un tad kopā ar viņiem braucis atpakaļ uz /Nosaukums/, lai noskaidrotu, kas noticis. Kad iebraucis mājas pagalmā, iznākuši/pers. C/ un viņa draudzene /pers. H/, arī pārējie izkāpuši no mašīnas, prasījis, kas ir noticis, /pers. C/ teicis, ka /pers. B/ viņu esot sasitis, tad arī redzējis, ka/pers. C/ ir zila acs, lauzts deguns un vēl arī izsists zobs, par to pateicis /pers. C/, deguns bijis šķībs, piepampis un pa to tecējušas asinis. Pēc tam runājis ar /pers. B/, viņš noliedzis, ka kaut tāds esot bijis, /pers. B/ sācis viņu apsaukāt rupjiem vārdiem un vicināties ar kulakiem, tad /pers. B/ pagrūdis malā un/pers. B/ nokritis uz sāna. Pēc tam kaut ko parunājuši un /pers. B/ ar /pers. R/ aizgājuši, tad /pers. B/ zvanījis /pers. H/ un teicis, ka /pers. C/ „norakšot", viņa (/pers. F/) automašīnai izsitīšot visus logus. Pēc tam iekāpis mašīnā kopā ar /pers. N/ un braukuši pie /pers. B/, pa ceļam viņus satikuši, tad izkāpis no mašīnas un prasījis /pers. B/, kāpēc viņš draudējis, /pers. B/ atbildējis, ka /pers. C/ pats esot vainīgs, sīkāk neko nepaskaidrojot, tad visi nomierinājušies un aizbraukuši uz/Nosaukums/. Viņam neviens neko nav teicis, ka /pers. B/ un /pers. H/ bijis kāds konflikts, viņam tikai teikuši, ka /pers. B/ ar /pers. C/ bijusi kaut kāda „saķeršanās", bet sīkāk viņš neko nezinot.

SIA "Ziemeļkurzemes reģionālā slimnīca" žurnāla kopija un nosūtījums (lietas 13.-14.lp.) apstiprina, ka cietušais 01.08.2013. ir griezies pēc medicīniskās palīdzības.

Tiesu – medicīniskās ekspertīzes atzinumā (lietas 20.lp.) norādīts, ka /pers. C/ nodarītais miesas bojājums – deguna kaula lūzums – varēja rasties ne mazāk kā vienas traumatiskas iedarbības rezultātā.

Krimināllikuma 1.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pie krimināltatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes. Kriminālprocesa likuma 124.panta otrajā daļā ir noteikts, ka Kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un šajā likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā. Šī panta piektajā daļā ir noteikts, ka pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību. Minēto normu izpratnē izlemjot par personas vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, ir jānosaka konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, balstoties uz lietā esošo pierādījumu un noskaidroto faktu novērtējumu.

Kriminālprocesa likuma 128.panta otrajā daļā ir noteikts, ka to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Likuma 130.panta pirmajā

daļā ir noteikts, ka kriminālprocesa laikā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā likumā noteiktajā kārtībā. Šī likuma 150.panta 4.punktā ir noteikts, ka aizdomās turētā pirmās pratināšanas sākumā izskaidro personai tās tiesības neliecināt un brīdina, kas visu, kas tiks teikts, var izmantot pret šo personu.

Vērtējot iepriekš norādītos pierādījumus atbilstoši minēto normu noteikumiem, tiesa konstatēja sekojošo.

Ar cietušā un liecinieku liecībām ir pierādīts, ka 2013.gada 27.jūlijā ap plkst. 24.00 starp /pers. B/ un /pers. U/ novada Vandzenes pagasta /Nosaukums A/ noticis konflikts. Kaut arī lietā esošās ziņas par konflikta gaitu ir nekonkrētas un atšķirīgas, tās kopumā apstiprina faktu, ka konflikts ir sācies istabā un tā laikā apsūdzētais ne mazāk kā vienu reizi iesitis cietušajam ar dūri pa seju. Apstāklis, ka /pers. H/ konfliktu redzējusi tam sākoties, bet /pers. I/ pamodusies no konflikta trokšņa, izskaidro pretrunas viņu liecībās, taču tas neiespaido iepriekš minētā fakta ticamību. /pers. R/ konfliktu istabā nav redzējusi, taču no /pers. H/ uzzinājusi par kautiņu istabā. Eksperta atzinumā konstatētā miesas bojājuma raksturs un lokalizācija – deguna kaula lūzums – objektīvi atbilst tieši sitienam ar dūri pa seju. Lietā nav nekādu pierādījumu par to, ka šāda veida traumējoša iedarbība pret cietušo būtu vērsta konflikta turpinājumā pagalmā, gluši pretēji – lietā ir ziņas, ke cietušais mēģinājis iesist /pers. B/. Turklāt no /pers. F/ liecības izriet, ka pirms konflikta turpinājuma pagalmā cietušajam /pers. C/ deguns bijis piepampis un šķībs. Lietā nav nekādu ziņu par to, ka laikā no minētā konflikta līdz griešanās pēc medicīniskās palīdzības cietušais būt iesaistīts vēl kādā konfliktā. Arī no liecinieku liecībām izriet, ka nākamajā dienā pēc /pers. B/ dzimšanas dienas svinēšanas /pers. C/ bijis šķībs un piepampis deguns.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ vaina viņam izvirzītajā apsūdzībā – tīša miesas bojājuma nodarīšanā, vienu reizi iesitot ar dūri pa degunu – ir pierādīta pilnīgi, un viņa darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas. Nodarījuma kvalificējošā pazīme ir tīša viegla miesas bojājuma nodarīšana.

Nosakot sodu apsūdzētajam tiesa ņem vērā soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus. Saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa un soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija. Nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

No lietas materiāliem nepārprotami secināms, ka, tīši ar dūri iesitot cietušajam pa seju, apsūdzētais pilnībā apzinājies, ka viņa darbību rezultātā cietušajam var tikt nodarīti miesas bojājumi un vēlējies šādas sekas. Līdz ar to noziedzīgais nodarījums izdarīts ar tiešu nodomu.

Vērtējot apsūdzētā personību tiesa ņem vērā to, ka viņš iepriekš ir kriminmāli sodīts (lietas 43.-46.lp.), ir saukts pie administratīvās atbildības (lietas 47.lp.). Tiesas sēdē apsūdzētais, paskaidroja, ka viņš faktiski ir izlīdzis ar cietušo, taču nav atlīdzinājis viņam izdevumus par ārstēšanos.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu /pers. B/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatēja. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu un 12.punktu /pers. B/ atbildību pastiprinoši apstākļi ir noziedzīgo nodarījumu recidīvs un noziedzīgā nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Apsūdzētais ir izdarījis mazāk smagu noziegumu, un tiesa uzskata, ka šajā gadījumā apsūdzētajam nosakāms sods, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu. Kaut arī iepriekš izdarītie likumpārkāpumi norāda uz apsūdzētā personības pretsabiedrisku ievirzi, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumus, tiesa atzīst, ka soda mērķi ir iespējams sasniegt, nosakot kādu no Krimināllikuma 130.panta otrās daļas sankcijā paredzētajiem alternatīvajiem sodiem. Tiesas ieskatā minētajā sankcijā paredzētais bargākais sods – brīvības atņemšana – neatbilst konflikta raksturam un tā dalībnieku savstarpējām attiecībām.

Ņemot vērā apsūdzētā mantisko stāvokli, naudas sods nav piemērojams, jo šāda soda izpilde būtu apgrūtināta. Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam piespriežams piespiedu darbs. Tā kā lietā nav apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākļu un ir divi atbildību pastiprinoši apstākļi, sods nosakāms likumā paredzētajā maksimālajā apmērā.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. C/ pieteiktā un viņa pārstāves tiesas sēdē uzturētā kompensācija par mantisko kaitējumu ir apmierināma pilnīgi 255,66 *euro* apmērā. Kompensācija par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām ir apmierināma daļēji – 100 *euro* apmērā.

Civillikuma 1784.pantā ir noteikts, ka, ja ārpus līgumiskām attiecībām kādam nodarīts zaudējums ar otras personas prettiesīgu darbību, tad zaudējuma nodarītājs atbild par visiem zaudējumiem.

Civillikuma 1635.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Šī panta otrajā daļā ir noteikts, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā ir noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Šī likuma 350.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kurs ar noziedzīgu nodarījumu ir radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šī panta otrajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Kriminālprocesa likuma 352.pantā noteikti kritēriji, kurus izvērtējot, tiesa nosaka atbilstoši kompensācijas apmēru gan attiecībā uz materiālo, gan morālo kaitējumu. No šī panta pirmās daļas izriet, ka, nosakot kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā:

- radīto mantisko zaudējumu apmēru;

- noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu;

- nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu;

- morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu;

- psihiskas traumas.

Iepriekš minēto normu izpratnē morālā kompensācija ietver kompensāciju par fiziskām un morālām ciešanām.

Ar lietā esošajiem čekiem (lietas 76.lp.) ir pierādīts, ka cietušā ārstēšanās izdevumi kopā ar ceļa izdevumiem nokļūšanai ārstniecības iestādēs ir 73,95 *euro*. Ar tiesai iesniegtajām kvītīm (lietas 77., 78., 89.lp.) un orderi (lietas 70.lp.) ir pierādīts, ka izdevumi par cietušajam sniegto advokāta juridisko palīdzību ir 255 *euro*. Ar lietā esošajiem pierādījumiem kopumā ir pierādīts, ka minētie zaudējumi ir tiešā cēloniskā sakarā ar apsūdzētā darbībām, un līdz ar to materiālā kaitējuma kompensācija minētajā apmērā ir pamatota un apmierināma.

Vērtējot cietušajam nodarīto morālo kaitējumu atbilstoši iepriekš minētajiem kritērijiem, tiesa ņem vērā to, ka cietušais miesa bojājumus ir guvis abpusēji izraisītā personiskā konfliktā pēc kopīgas alkohola lietošanas ar apsūdzēto. Konfliktu redzējušas tikai abu tajā iesaistīto paziņas, kas piedalījās kopīgā atpūtas pasākumā. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka cietušajam būtu nodarīts dziļš un publisks morāls aizskārums un psihiskas traumas. Vienlaikus tiesa atzīst, ka cietušajam radītā trauma – deguna kaula lūzums – objektīvi izraisīja fiziskas sāpes un pārejošu darbaspēju zudumu. Par to cietušajam pienākas atbilstošs gandarījums, un morālā kaitējuma kompensācija 200 *euro* apmērā šajā gadījumā ir taisnīga un samērīga.

Tiesā pēc procesa virzītāja norīkojuma apsūdzētajam /pers. B/ juridisko palīdzību sniedza zvērināts advokāts Juris Akmeņkalējs par summu EUR 161,50. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu minētie procesuālie izdevumi ir piedzenami no apsūdzētā /pers. B/ valsts labā.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 280 (divi simti astoņdesmit stundām).

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc spriedumu kopības sodam pilnīgi pieskaitīt ar Talsu rajona tiesas 2014.gada 2.aprīļa spriedumu krimināllietā Nr. 11380051213piespriesto neizciesto sodu – brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem un **galīgo sodu /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas un piespiedu darbu uz 280 (divi simti astoņdesmit stundām)**.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 (trīs) gadiem un spriedumu neizpildīt, ja /pers. B/ pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Nosacīti notiesātā pārraudzību uzdot Valsts probācijas dienesta Talsu teritoriālajai struktūrvienībai. Pārbaudes laika termiņu skaitīt no 2014.gada 15.aprīļa.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta $2^1$.daļu piespiedu darbu izpildīt patstāvīgi nekavējoties pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Piespiedu darba soda izciešanas uzraudzību uzdot Valsts probācijas dienesta Talsu teritoriālajai struktūrvienībai.

Pamatojoties uz Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 1.punktu un 133.panta pirmo daļu /pers. B/ noteikt pienākumu desmit darbdienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā reģistrēties Valsts probācijas dienesta Talsu teritoriālajā struktūrvienībā Talsos, Raiņa ielā 12 a.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, kompensāciju par mantisko zaudējumu 255,66 *euro* (divi simti piecdesmit piecus *euro*, 66 centus).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, kompensāciju par morālo aizskārumu EUR 200 (divsimts *euro*). Pārējā daļā – EUR 1200 (tūkstotis divi simti *euro*) apmērā – kompensāciju par morālo aizskārumu nenoteikt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus par zvērināta advokāta Jura Akmeņkalēja

sniegto juridisko palīdzību EUR 161,50 (simts sešdesmit vienu *euro*, 50 centus).

Pilna sprieduma pieejamības datums: 2014.gada 7.maijs.

Spriedumu daļā par sodu, kompensāciju vai kriminālprocesuāliem pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Talsu rajona tiesā.

Tiesnesis A.Feldmanis